
Likviditetsstyring i Danmark

Nationalbanken tildeler i kraft af sin rolle som "bankernes bank" likviditet¹ til penge- og realkreditinstitutterne. Som grundlag for at styre likviditeten udarbejder Nationalbanken en likviditetsprognose, der giver overblik over, hvilke faktorer der forventes at påvirke likviditeten på daglig basis.

Nationalbankens likviditetsprognose er i praksis en prognose for statens betalinger, for hvilke der udarbejdes og offentliggøres hhv. en månedsfordeling, der fordeler de forventede årlige betalinger ud på måneder (fremover benævnt "*månedsfordelingen*") og en dagsfordeling. Likviditetsprognosen udarbejdes altid for ét finansår ad gangen.

ANVENDELSE

Likviditetsprognosen benyttes løbende i Nationalbankens overvågning af likviditeten i hos penge- og realkreditinstitutterne samt i planlægningen af markedsoperationer, dvs. køb og salg af indskudsbeviser. Alle planlagte markedsoperationer offentliggøres i dagsfordelingen.

Nationalbanken benytter endvidere prognosen til at estimere indeståendet på statens konto i Nationalbanken. Statens konto må ikke overtrækkes, da det betragtes som monetær finansiering, der ikke er tilladt ifølge Maastricht-traktaten. Det er derfor væsentligt at kunne forudsige udviklingen og planlægge eventuelle tiltag, hvis kontoens indestående nærmer sig nul.

Sekundært benyttes prognosen til at følge udviklingen i statens nettofinansieringsbehov, hvilket kan give en indikation af konjunkturudviklingen i Danmark. Der er dog en del usikkerhed forbundet med at identificere årsagen til observerede forbedringer/forværringer af statsfinanserne i forhold til prognosen.

Derudover benyttes likviditetsprognosen af de pengepolitiske modparter i deres egen likviditetsstyring. Prognosen hjælper bankerne med at danne forventninger til likviditeten i den kommende periode, og kan derfor benyttes i de pengepolitiske modparters beslutning om, hvor meget de skal sætte ind på deres foliokonti, når Nationalbanken har åbent for markedsoperationer. Prognosen benyttes også af de pengepolitiske modparter i fastsættelsen af dag-til-dag renten på pengemarkedet.

¹ Likviditet defineres i dette notat som de pengepolitiske modparters indestående på foliokonti i Nationalbanken. Folioindestående er likviditet i danske kroner, som kontohaverne på eget initiativ kan anvende til betalinger når som helst. Derudover defineres den strukturelle likviditet som den likviditet pengeinstitutsektoren ville have haft uden Nationalbankens tilførsel eller dræn af likviditet gennem markedsoperationer. Den strukturelle likviditet kan aflæses på penge- og realkreditinstitutternes nettostilling over for Nationalbanken, dvs. indestående på folio plus indskudsbeviser minus udlån mod pant.

NATIONALBANKENS BALANCE OG DE LIKVIDITETSPÅVIRKENDE FAKTORER

De faktorer, der påvirker udbud og efterspørgsel efter likviditet, kan beskrives med udgangspunkt i Nationalbankens balance vist i tabel 1.

NATIONALBANKENS BALANCE ULTIMO NOVEMBER 2008 (MIA.KR.) Tabel 1

Aktiver		Passiver	
Autonome faktorer		Autonome faktorer	
A1 Valutareserve	171,3	L1 Seddel og mønt	59,2
		L2 Indestående på statens konto	234,5
		L3 Andre likviditetspåvirkende faktorer (netto)	5,1
Pengepolitiske instrumenter		Pengepolitiske instrumenter	
A2 Udlån mod pant	275,2	L4 Indskudsbeviser	134,7
		L5 Folioindestående	13,1
	446,6		446,6

Anm.: L3 Andre likviditetspåvirkende faktorer (netto) indeholder bl.a. Nationalbankens egenkapital og den indenlandske fondsbeholdning.

Kilde: Nationalbankens balance

De likviditetspåvirkende faktorer er delt i hhv. pengepolitiske instrumenter og autonome faktorer. *De pengepolitiske instrumenter* er folioindestående, indskudsbeviser og udlån mod pant. Indskudsbeviser og udlån mod pant benyttes til at regulere mængden af likviditet, således at der altid er et positivt indestående på folio ved afslutningen på det pengepolitiske døgn, der samtidig ikke overstiger den gældende folioramme uanset størrelsen og fortegnet af den strukturelle likviditet. *De autonome faktorer* består af alle øvrige poster på Nationalbankens balance. Til de autonome faktorer regnes valutareserven¹, seddel- og møntomløbet², indestående på statens konto samt andre likviditetspåvirkende faktorer (netto).

DET DAGLIGE LIKVIDITETSOVERBLIK

Nationalbanken følger likviditeten dagligt. Udviklingen i likviditeten som følge af statens betalinger (med likviditetseffekt) følges og sammenlignes med prognosen herfor. Derudover følges også de øvrige autonome faktorer på kort sigt, jf. tabel 1.

Valutahandel (intervention mv.) og statspapirtransaktioner kendes af Nationalbanken hhv. to og tre dage før de får likviditetseffekt, da valutahandel og obligationshandel sker med hhv. to og tre dages valør. Udviklingen i seddel- og møntomløb antages som udgangspunkt uændret, men den faktiske udvikling følges løbende.

Tabel 2 viser et eksempel på likviditetspåvirkningen i et typisk pengepolitisk døgn.³ Døgnet starter med 6,8 mia.kr. på folio. De autonome faktorer dræner likviditet for i

¹ Når Nationalbanken køber kroner mod valuta reduceres valutareserven, og der drænes likviditet fra penge- og realkreditinstitutterne og omvendt når Nationalbanken sælger kroner mod valuta. Nationalbankens handel med valuta kan opdeles i hhv. intervention på kronevalutamarkedet i forbindelse med fastkurspolitikken og anden valutahandel. Intervention dækker over Nationalbankens køb og salg af kroner mod euro med det formål at stabilisere kronekursen. Anden valutahandel dækker primært Nationalbankens køb og salg af valuta på vegne af staten, eksempelvis EU-kommissionsbetalinger.

Ikke alle valutatransaktioner, der påvirker valutareserven, påvirker dog kronelikviditeten. Et eksempel er statens udenlandske låntagning i euro. Staten modtager euro, som Nationalbanken veksler til kroner, der indsættes på statens konto, mens euroene tilføjes valutareserven. Kronelikviditeten i pengeinstituttet påvirkes på intet tidspunkt.

² En stigning i omløbet af danske sedler og mønter reducerer likviditeten for penge- og realkreditinstitutterne, da pengeinstitutterne finansierer stigningen i seddel- og møntomløbet ved at trække på deres foliokonti i Nationalbanken.

³ Et pengepolitisk døgn løber fra kl. 16 til kl. 15.30 den følgende bankdag.

alt 12,0 mia.kr., hvoraf staten står for det største dræn. Uden markedsoperationer ville der derfor være et negativt folioindestående ved dagens slutning. Nationalbanken har derfor på forhånd annonceret tilbagekøb af indskudsbeviser, hvilket bidrager med likviditet til pengeinstitutsektoren for 11,0 mia.kr., så folioindestående ved dagens slutning i stedet ender på 5,8 mia.kr.

LIKVIDITETEN I ET TYPISK PENGEPOLITISK DØGN		Tabel 2
Mia.kr.		
Folioindestående ved dagens start		6,8
De autonome faktorerers likviditetsvirkning		
Staten ¹		-11,2
Valuta		-0,3
Fonds ²		-0,1
Seddel og mønt		0,0
Andet		-0,5
I alt		-12,0
De pengepolitiske faktorerers likviditetsvirkning		
Indskudsbeviser		11,0
Udlån mod pant		0,0
I alt		11,0
Likviditetsvirkning i alt		-1,0
Folioindestående ved dagens slutning.		5,8

Anm.: ¹ Staten dækker over statens betalinger og statsgældstransaktioner.

² Fonds dækker over køb og salg af obligationer fra Nationalbankens obligationsbeholdning.

Kilde: Nationalbanken, Likviditetsudviklingen.

Det er de autonome faktorer, som Nationalbanken er interesserede i at lave et skøn over i en likviditetsprognose. Da langt det meste af de daglige ændringer i folioindestående stammer fra ændringer i indeståendet på statens konto i Nationalbanken er Nationalbankens likviditetsprognose bygget op som en prognose over statens betalinger, mens de øvrige autonome faktorer ikke prognosticerer.

Likviditetsprognosen beskrives i de følgende to afsnit.

MÅNEDSFORDELINGEN

Nationalbankens månedsfordeling er en prognose for statens betalinger på månedlig basis. Prognosen tager udgangspunkt i Finansministeriets skøn for statsfinanserne givet ved hhv. statens nettofinansieringsbehov og indenlandsk bruttofinansieringsbehov på årlig basis.¹ I Nationalbankens likviditetsprognose omsættes Finansministeriets årstal til månedstal og dagstal primært på baggrund af historiske vægte, som overføres på fremtiden.

Normalt udarbejder Finansministeriet i alt fem skøn for statsfinanserne for hvert finansår. Det første skøn offentliggøres i Forslag til finanslov (FFL), der udgives i august året inden det pågældende finansår. Derefter følger Finansloven (FL), der offentliggøres i december, Budgetoversigt 1 (BO1), der offentliggøres i maj, Budgetoversigt 2 (BO2), der offentliggøres i august og Budgetoversigt 3 (BO3), der offentliggøres i december.

¹ Statens nettofinansieringsbehov er summen af statens løbende indtægter og udgifter i forbindelse med statens drift. Et negativt nettofinansieringsbehov svarer til et overskud for staten. Bruttofinansieringsbehovet beregnes som nettofinansieringsbehovet plus de samlede afdrag på statens gæld, og bruttofinansieringsbehovet er dermed et udtryk for statens faktiske finansieringsbehov. Det indenlandske bruttofinansieringsbehov er givet ved statens indenlandske nettofinansieringsbehov plus de indenlandske afdrag.

På grundlag af Finansministeriets årlige skøn udarbejder Nationalbanken normalt fire månedsfordelinger for ét finansår, baseret på FFL, FL, BO1 og BO2. Nationalbanken udarbejder ingen månedsfordeling baseret på BO3, da der på offentliggørelses-tidspunktet er under en måned tilbage af det indeværende finansår.¹

I likviditetsprognosen er der udvalgt en delmængde af paragrafferne/kontiene, som for det første er af en type, hvor betalingstidspunktet følger et forudsigeligt mønster og for det andet er af en væsentlig størrelse. De udvalgte poster fordeles ud på måneder på baggrund af tidligere års betalingsmønstre, oplysninger om ændrede betalingsterminer, der fx kan opstå som følge af nye love, samt ad hoc oplysninger om enkelte betalinger, der ikke følger et fast mønster.

De største poster der indgår i likviditetsprognosen er på indtægtssiden forskellige skatter og afgifter, arbejdsmarkedsbidrag og moms. Statens største udgifter er tilskud til kommuner samt udbetalinger af løn, pension, efterløn, arbejdsløshedsdagpenge, S.U. mv.

De poster på finansloven, der ikke er specifikt udvalgt og fordelt i likviditetsprognosen, indgår i en residual, der opsamler alle de resterende poster og sørger for, at det samlede nettofinansieringsbehov i likviditetsprognosen stemmer overens med Finansministeriets skøn for nettofinansieringsbehovet.² Likviditetsprognosen for finansåret 2009 fordeler fx årlige indbetalinger for 675 mia.kr. og årlige udbetalinger for omkring 540 mia.kr. Det giver en residual-udbetaling på godt 75 mia.kr. beregnet som Nettofinansieringsbehovet plus indbetalinger minus udbetalinger, jf. nedenstående eksempel:

RESIDUALBEREGNING	Tabel 3
Mia.kr.	Beløb
Statens nettofinansieringsbehov (Forslag til finanslov 2009)	- 55,6
+ Indbetalinger til staten (udvalgt fra Forslag til finanslov 2009)	+ 674,3
- Udbetalinger fra staten (udvalgt fra Forslag til finanslov 2009)	- 541,6
= Residual	= 77,1

Anm.: Tekst

Kilde: Nationalbankens månedsfordeling for 2009 baseret på Finansministeriets Forslag til finanslov for 2009.

Nye indtægter og udgifter kan tilføjes i prognosen løbende, når det findes relevant, ligesom gamle poster kan slettes, hvis staten ikke mere budgetterer med væsentlige beløb på posterne i finansloven.

Som eksempel på en post i månedsfordelingen skønner Finansministeriet i forbindelse med Budgetoversigt 3 (august 2008), at der vil blive indbetalt A-skat til staten for i alt 321,5 mia.kr. i 2008.³ Det samlede skøn fordeles på måneder på baggrund af den historiske fordeling af A-skattebetalinger som vist i tabel 4:

MÅNEDSFORDELING AF A-SKAT	Tabel 4
---------------------------	---------

¹ Sidst på året opstår derfor en kort periode, hvor Nationalbankens likviditetsprognose ikke er baseret på Finansministeriets seneste konjunkturskøn. Dette giver dog normalt ikke anledning til problemer i forbindelse med fastlæggelsen af de pengepolitiske operationer.

² De resterende poster, der indgår i residualen kan være både indbetalinger og udbetalinger. Residualen beregnes netto, så indbetalinger og udbetalinger til en vis grad udligner hinanden. Der er dog klart flest ufordelte udgifter, så netto er residualen en udbetaling.

³ Finanslov for finansåret 2007, §38.11.01, se undertabel *Fordeling af kildeskatteprovenuet på skattearter og finansår.*

Pct. / Mia.kr.	Jan	Feb	Mar	Apr	Maj	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Procentfordeling	9,0	7,9	7,7	8,2	8,5	8,5	8,1	7,8	10,1	7,9	8,1	8,1
Månedlig A-skat	29,0	25,6	24,7	26,4	27,3	27,2	26,1	25,1	32,4	25,6	26,1	26,1

Kilde: Nationalbankens likviditetsprognose.

Bemærk at selve skønnet for de statslige indtægter og udgifter udelukkende foretages af Finansministeriet på baggrund af deres skøn for konjunktursituationen i Danmark

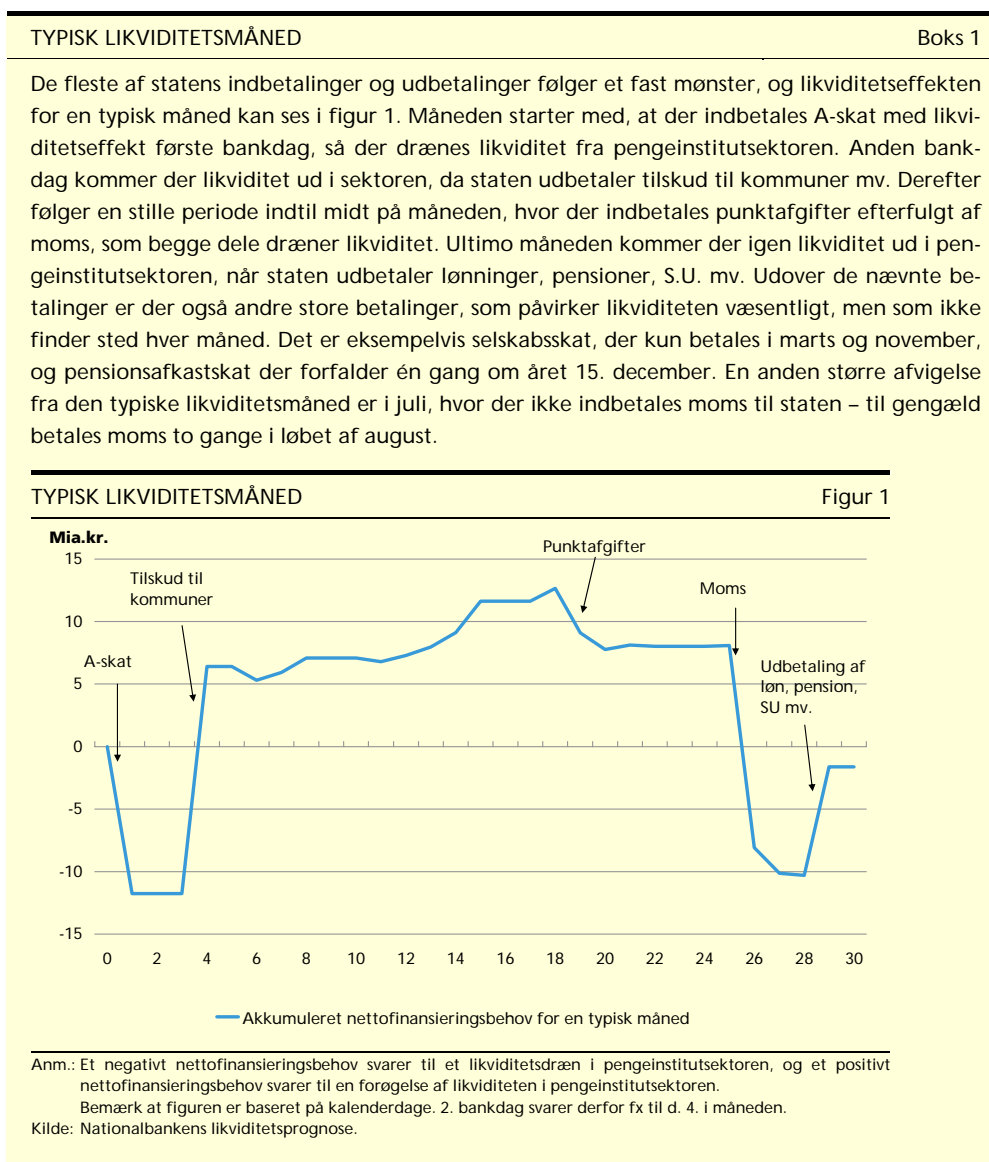
DAGSFORDELINGEN

Dagsfordelingen er en prognose for statens betalinger fordelt på daglig basis. Med udgangspunkt i månedsfordelingen fordeles hver måneds betalinger ud på enkelte dage, så der opnås et skøn for statens indenlandske bruttofinansieringsbehov på daglig basis. Skønnet korrigeres for betalinger uden likviditetseffekt.

Følgende elementer er centrale i udarbejdelsen af dagsfordelingen:

1. Alle betalinger i månedsfordelingen tildeles et fortegn set fra pengeinstitutsektorens side. Statens indtægter får negativt fortegn (= dræen af likviditet fra pengeinstitutsektoren) og statens udgifter får positivt fortegn (= tilførsel af likviditet til pengeinstitutsektoren).
2. Derefter finder selve fordelingen på dage sted på baggrund af oplysninger om de forskellige betalingers betalingsterminer (forfaldsdage) og gennemløbstid (antal dage fra en betaling er gennemført til pengene krediteres statens konto – kaldet floatdage). Gennemløbstiden er vigtig, da en betaling først har likviditetseffekt den dag, statens konto påvirkes. Gennemløbstiden er normalt 0 dage for udbetalinger fra staten og 1 dag for indbetalinger til staten, dog er der afvigelser fra dette især for indbetalinger, der i nogle tilfælde har længere gennemløbstid. Nogle betalinger er lettere at forudsige end andre, idet betalingsdatoer og beløb er mere stabile end for andre betalinger. Statens udbetalinger sker ofte på en fast månedlig, kvartalsvis, halvårlig eller årlig betalingsdag, mens indbetalinger spredes ud over flere dage, da enkelte indbetalere betaler for tidligt eller for sent, eller indbetalinger der indbetales samme dag har forskellig gennemløbstid.
3. Afdrag på statsgælden kan placeres ud fra kendt viden om forfaldsdatoer. Optag af ny statsgæld fordeles derimod ofte jævnt ud over året, da der ikke gives oplysninger om, hvornår optagelsen faktisk vil finde sted.
4. Til slut sorteres betalinger uden likviditetseffekt fra. Statens betalinger har kun likviditetseffekt i Danmark, hvis de medfører en betaling i danske kroner mellem statens konto i Nationalbanken og pengeinstitutsektoren. Det vil sige, at betalinger direkte mellem Nationalbanken og staten, fx Nationalbankens årlige overførsel af overskud til staten, ikke har likviditetseffekt. Det samme gælder for betalinger mellem staten og udlandet, fx u-landsbistand og betalinger til og fra EU. Desuden korrigeres statens udbetalinger af lønninger, pensioner, efterløn, orlovsydelse, arbejdsløshedsdagpenge og refusion af sociale ydelser for tilbageholdt A-skat, da udbetalingerne af disse ydelser sker efter, at skatten er fratrukket. Den indregnede skat giver ikke anledning til nogen betalinger.

Den samlede daglige likviditetspåvirkning af statens indenlandske bruttofinansieringsbehov kan herefter opgøres og benyttes til at fastlægge, hvilke dage der er behov for at planlægge ekstraordinære markedsoperationer. En beskrivelse af den typiske udvikling i den daglige likviditet gives i boks 1.

Som eksempel på hvordan dagsfordelingen genereres ses igen på A-skatten, som blev månedsfordelt i tabel 4. Store virksomheders A-skat forfalder sidste bankdag i hver måned, mindre virksomheders A-skat forfalder d. 10. i hver måned og kommuners A-skat forfalder sidste og første bankdag hver måned. Den største del af indbetalingerne har likviditetseffekt en bankdag senere, dog er betalingerne spredt ud over flere dage. Det giver følgende dagsfordeling baseret på historiske vægte, jf. tabel 5:

DAGSFORDELING AF A-SKAT, MARTS 2008										Tabel 5
Pct. / Mia.kr.	Man. d.1.	Tirs. d.2.	Ons d.5.	Tors. d.11.	Fre. d.12.	Ons. d.30.
Procentfordeling	66	16	5			3	3			7

Forventet A-skat -12,0 -2,9 -0,9 0 0 -0,5 -0,5 0 0 -1,3

Kilde: Nationalbankens likviditetsprognose.

FAKTISK UDVIKLING I STATSFINANSENE

Den faktiske udvikling i statsfinanserne i forhold til prognosen overvåges nøje med henblik på at forklare afvigelser og evt. forbedre likviditetsprognosen. Udviklingen følges både på daglig basis og akkumuleret over tid. Årsagerne til afvigelser mellem statens faktiske nettofinansieringsbehov og prognosen kan opdeles i niveau-afvigelser og tidsforskydninger:

1. **Niveau-afvigelse:** Finansministeriets skøn for statsfinanserne kan vise sig ikke at holde stik, idet konjunkturerne udvikler sig anderledes end forventet.
2. **Tidsforskydning:** Der kan opstå tidsforskydninger i Nationalbankens prognose både på månedlig og daglig basis. Fordelingsnøglerne er primært baseret på historiske fordelinger, og historien gentager sig nu engang ikke altid. Derfor kan der fordeles for meget i nogle måneder og for lidt i andre, når Finansministeriets årlige skøn fordeles ud på måneder, hvilket giver afvigelser på månedlig basis. Ligeledes kan der komme uventede store betalinger på enkelte dage modsvaret af uventede små betalinger andre dage, hvilket giver betalingsforskydninger på daglig basis.

Niveaumæssige forbedringer eller forværringer kan Nationalbanken ikke gøre noget ved, før Finansministeriet ændrer på skønnet for de offentlige finanser i en ny Budgetoversigt. Når der derimod konstateres gentagne tidsforskydninger i det faktiske betalingsmønster i forhold til likviditetsprognosen over en længere periode, korrigeres prognosen for at inkorporere det ændrede betalingsmønster. Der foregår løbende dialog om statens betalinger med en række ministerier, direktorater, SKAT og Økonomistyrelsen med henblik på at holde prognosen opdateret.

Udover at følge udviklingen i de samlede statsfinanser, følges også de faktiske indbetalinger af større enkeltposter, fx A-skat, moms mv. med henblik på at identificere årsagen til afvigelser mellem prognosen og de faktiske statslige betalinger. Det er ofte lidt af et puslespil at stykke sammen, hvad de enkelte ind- og udbetalinger vedrører, og hvor store de er. Ind- og udbetalingerne til og fra staten foretages ad tre kanaler:

1. Statens Koncern Betalinger (SKB)
2. SKATs girokonti
3. Direkte overførsler til Nationalbanken

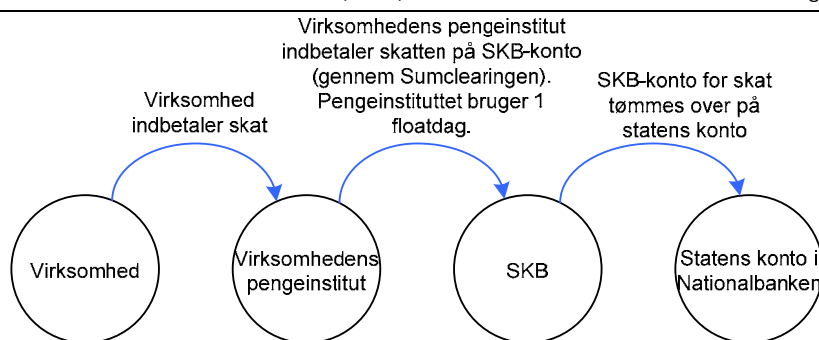
De fleste statslige indtægter og udgifter betales gennem Økonomistyrelsens betalingsformidlingsystem Statens Koncern Betalinger (SKB), der håndterer statslige og en række selvejende institutioners ind- og udbetalinger. SKB er et system af omkring 7000 betalingskonti. De statslige og selvejende institutioner bør straks tømme modtagne betalinger over på konti i private banker, da likviditeten skal over på private bankkonti, før den indgår i penge- og realkreditinstitutternes nettostilling over for Nationalbanken. Betalingerne foretages gennem Sumclearingen. Nationalbanken modtager hver nat en oversigt over bevægelserne på samtlige konti dagen før.

En mindre del af indbetalingerne betales udenom SKB på SKATs girokonti. Disse indbetalinger vedrører en delmængde af statens indtægter fra moms, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og B-skat. Nationalbanken modtager hver morgen besked om dagens betalinger via disse girokonti.

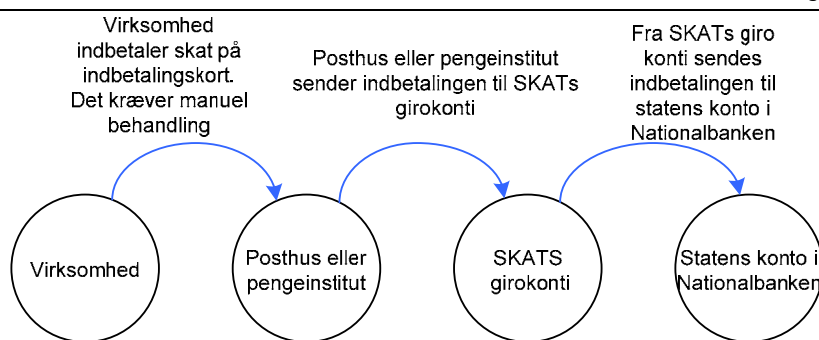
Øvrige betalinger foretages som kontooverførsler direkte til statens konto i Nationalbanken. Det kan fx være en stor virksomheds betaling af kulbrinteskat eller Nationalbankens årlige overførsel af overskud til staten.

Ved at følge transaktionerne på udvalgte SKB-konti, SKATs girokonti og eventuelle større direkte indbetalinger til statens konto forsøger Nationalbanken at identificere, hvad der er årsagen til eventuelle afvigelser mellem de faktiske ind- og udbetalinger og prognosen. En illustration af en indbetaling af skat vises i figur 2 (a,b og c).

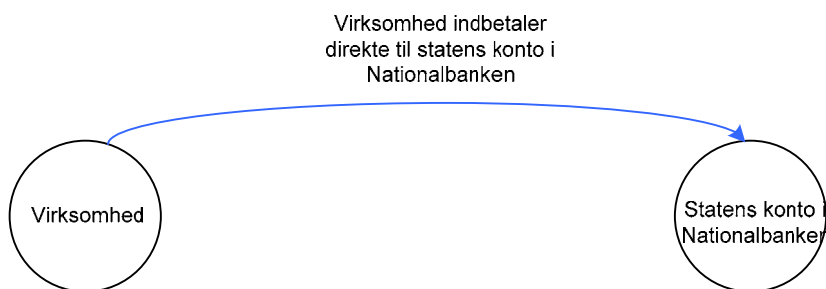
INDBETALINGER TIL STATENS KONTO (SKAT) Figur 2a

INDBETALINGER TIL STATENS KONTO (SKAT) Figur 2b

INDBETALINGER TIL STATENS KONTO (SKAT) Figur 2c

Anm.: SKB: Statens Koncern Betalinger

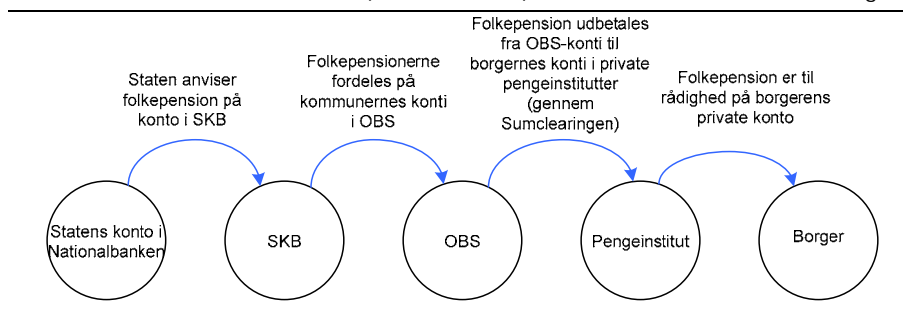
Forskellige virksomheder indbetaler skat ad de tre ovenfor beskrevne kanaler. Oftest indbetaler virksomheden via sit pengeinstitut, som sørger for, at indbetalingen rammer den rigtige SKB-konto, jf. figur 2a. Det tager pengeinstituttet én bankdag at overføre skatten til SKB.¹ SKB-kontoen tømmes derefter over på statens konto i Nationalbanken

Nogle indbetalinger foretages på indbetalingskort med såkaldt bagsideangivelse, dvs. der skal opgives en række oplysninger på bagsiden, som kræver en manuel behandling af indbetalingskortet, jf. figur 2b. Betalingerne sendes gennem SKATs girokonti inden de når statens konto. På grund af den manuelle behandling tager det normalt to floatdage inden betalingerne er gennemført og skatten indsættes på statens konto.

Endelig overføres nogle få indbetalinger direkte fra virksomhed til statens konto i Nationalbanken, jf. figur 2c. Nationalbanken skal derfor undersøge hver enkelt betaling for at få information om betalingens formål.

En *udbetaling* fra statens konto foretages gennem nogenlunde samme kanaler som en indbetaling. Figur 3 viser et eksempel med udbetaling af folkepension. Staten anviser udbetalingen på hertil beregnede konti i SKB.² Folkepension udbetales af kommunerne, men kommunernes udgifter hertil betales af staten. Gennem SKB fordeles statens udbetalinger af folkepension til kommunernes konti i OBS.³ Fra kommunernes konti i OBS fordeles folkepension herefter til folkepensionisternes private konti. Der beregnes ingen floatdage i folkepensionistens pengeinstitut – folkepensionen er straks til rådighed.

UDBETALING FRA STATENS KONTO (FOLKEPENSION) Figur 3

Anm.: OBS: Offentligt Betalingsystem
SKB: Statens Koncern Betalinger

På månedlig basis modtager Nationalbanken endvidere opgørelser over faktiske betalinger for de fleste af de statslige indtægter og udgifter, som skønnes i prognosen, men med en forsinkelse på omkring en måned. Disse data er ofte periodiserede regnskabstal i modsætning til prognosen, der beskæftiger sig med cash-flow. Der kan således ikke forventes en nøjagtig sammenhæng mellem månedsfordelingen og de indsamlede regnskabstal.

¹ Det er en floatdag, som bankerne tager sig betalt for at foretage overførslen. Bankerne tjener dermed renteindtægten af betalingen i én dag. Indbetales skatten gennem små lokale pengeinstitutter eller posthuse/postbutikker uden elektronisk opkobling, vil det dog tage to floatdage inden betalingen når statens konto.

² Udbetalinger kan også foretages direkte fra statens konto til modtagers konto, eller gennem SKB men udenom OBS.

³ Offentligt Betalingsssystem, et betalingsformidlingsystem til afregning af faste beløb mellem staten og kommunerne og til udbetaling af en række sociale ydelser til borgerne

Blandt andet for at lette de administrative byrder i erhvervslivet vedtog Folketinget i 2006 en lov, som lægger op til at alle virksomheder fremover alene skal foretage indbetalinger af skatter og afgifter til ét kontonummer i SKAT. For Nationalbanken kan dette umiddelbart gøre det vanskeligere at identificere statslige indbetalinger. Projekt én skattekonto (EKKO) er p.t. under udvikling.

OFFENTLIGGØRELSER

Nationalbankens månedsfordeling og dagsfordeling offentliggøres på Nationalbankens website under "Markedsinfo" – "Statens betalinger". Offentliggørelse af månedsfordelingen sker kort efter Finansministeriets offentliggørelser af FFL, FL, BO1 og BO2, og offentliggørelse af dagsfordelingen sker 2. sidste bankdag i hver måned kl. 9.

På Nationalbankens website offentliggøres også en liste over de af finanslovens paragraffer, der indgår i likviditetsprognosen samt tilhørende betalingsterminer. Den løbende udvikling i likviditeten kan følges gennem den månedlige pressemeddelelse "Valuta og likviditet" og den daglige offentliggørelse af "Penge- og realkreditinstitutternes nettostilling overfor Nationalbanken". Når Nationalbanken har åbent for markedsoperationer, offentliggøres det normalt kl. 10 samme dag.

Udviklingen i statsfinanserne følges på månedsbasis ved at sammenligne prognosen for statens nettofinansieringsbehov i månedsfordelingen med det faktiske nettofinansieringsbehov i pressemeddelelsen "Valuta og likviditet" 2. hverdag (tabel 2). Hvis månedens faktiske nettofinansieringsbehov var større (eller mindre negativt, dvs. mindre overskud) end prognosticeret, har der været en forværring af statsfinanserne i forhold til prognosen og omvendt. Forbedringer/forværringer af statsfinanserne i forhold til prognosen kan følges over længere tid ved at akkumulere over flere måneder, indtil Finansministeriet offentliggør en ny budgetoversigt, hvori den opdaterede information om den økonomiske udvikling er indeholdt, og sammenligningsgrundlaget ændres.